

[Grünbaum.]

arder kr. ind, som finansministeren dengang forærede de selvstændige erhvervsdrivende i skattekredit.

Man burde have skaffet sig hjemmel. Finansministeren har henvist til, at der ikke var hjemmel i kildeskatteloven til at lave det rigtigt; så burde man have skaffet sig den hjemmel. Det viser sig nemlig, at det, finansministeren sagde til os i udvalget om, at der ikke havde været tid til det, jo ikke er ganske rigtigt. For det viser sig jo, at det forslag, der kom fra disse meget sagkyndige — det går jeg ud fra de er, når finansministeren har nedsat det udvalg — stammer fra den 1. marts. Den 1. marts er det forslag fremsat. Der har været rigelig tid for finansministeren til at skaffe sig den hjemmel, som han siger han ikke har. Nu er det for sent, men jeg må endnu en gang understrege den udtalelse, finansministeren har givet til betænkningen, og vi må i givet fald vende tilbage til dette spørgsmål, hvis det viser sig, at lønmodtagerne endnu en gang bliver sorteper i dette spil.

Haunstrup Clemmensen: Jeg vil gerne først, på samme måde som jeg havde lejlighed til at gøre det på mit partis vegne ved første behandling, have lov til ganske klart at understrege, at alle i denne sal naturligvis er enige om af al evne at bremse og standse unddragelser inden for skattelovgivningen. Selv om vi nu også under denne debat har en diskussion om 40 pct. i forhold til 50 pct. og om andre enkeltheder og ændringsforslag, hersker der ingen principiel uenighed på dette område, og det ved jeg da også at oppositionens ordførere er så redelige at de vil bekræfte. Det er ikke sådan, at den ene gruppe af folketinget siger: det er helt i orden, at de smarte unddrager sig så meget som muligt, og at andre er de etisk højtstående. Vi er på dette område alle under anklage og har alle den samme vilje til at bremse alle de unddragelser, vi overhovedet magter.

For det andet vil jeg gerne have lov at

gøre den bemærkning, at jeg synes, det er naturligt og rigtigt, at der nu i enighed er truffet realitetsbeslutning om at vente med fastsættelse af udskrivningsprocenten til september, således at man til den tid har en bedre mulighed for at vurdere den økonomiske udvikling, se, hvor stort et kasseoverskud der er behov for, og på det grundlag — forhåbentlig også i enighed — fastsætte en udskrivningsprocent. Det er dog inden for de senere 12, 13, 14 måneder lykkedes også for socialdemokratiet at erkende, at en vis udskrivningsprocent omkring de 91, som vi har haft i indeværende år, vel ikke er sagligt uforsvarlig.

For det tredje vil jeg gerne have lov til at gøre nogle bemærkninger vedrørende den beslutning, der er truffet om, at forskudsregistreringen nu i princippet skal ske på en lettere måde. Derved har man utvivlsomt imødekommet et meget stort ønske hos borgerne, men også et stort ønske hos kommunerne. Også her vil jeg i og for sig lægge vægt på, at man fra oppositionens ordførers side erkendte, at der ikke blandt regeringspartierne er noget som helst ønske om, at én gruppe af skatteborgere, f. eks. B-skatteyderne, skal slippe lempeligere end A-skatteyderne, skal have en skattecredit i modsætning til andre. Blot man kan læse indenad, fremgår det så tydeligt, at det simpelt hen ikke kan skrives tydeligere på dansk, at der hos finansministeren med tilslutning fra udvalget er en ganske klar vilje til at følge indkomstudviklingen og ikke mindst på basis af selvangivelserne for 1971 at føre forskudsberegningerne for 1972 op til det rigtige, så vidt man overhovedet kan bedømme det. Jeg beder altså om — det kunne måske være nyttigt efter den megen tid, hr. Grünbaum anvendte på dette spørgsmål — at det erkendes, også fra hr. Grünbaums side, at der ikke er noget ønske om, at forskudsligningen skal være særlig lille, men heller ikke særlig høj, for en eller anden gruppe af borgere. Der er et ønske om, at man kommer så nær til den faktiske indtjening som overhovedet teknisk muligt;